



Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 26. januarja 2023 *

„Predhodno odločanje – Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov – Direktiva (EU) 2016/680 – Člen 4(1), od (a) do (c) – Načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov – Omejitev namenov – Najmanjši obseg podatkov – Člen 6(a) – Jasno razlikovanje med osebnimi podatki različnih kategorij posameznikov – Člen 8 – Zakonitost obdelave – Člen 10 – Prenos – Obdelava biometričnih podatkov in genetskih podatkov – Pojem ‚obdelava osebnih podatkov, ki jo dovoljuje pravo države članice‘ – Pojem ‚nujna potreba‘ – Polje prostega preudarka – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Členi 7, 8, 47, 48 in 52 – Pravica do učinkovitega sodnega varstva – Domneva nedolžnosti – Omejitev – Naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti – Obdolženci – Zbiranje fotografskih in daktiloskopskih podatkov zaradi njihovega vpisa v evidenco in odvzem biološkega vzorca za izdelavo profila DNK – Postopek prisilne izvedbe zbiranja – Sistematičnost zbiranja“

V zadevi C-205/21,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Spetsializiran nakazaten sad (specializirano kazensko sodišče, Bolgarija) z odločbo z dne 31. marca 2021, ki je na Sodišče prispela 31. marca 2021, v kazenskem postopku zoper

V. S.,

ob udeležbi

Ministerstvo na vatreshnite raboti, Glavna direksia za borba s organiziranata prestapnost,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, D. Gratsias (poročevalec), M. Ilešič, I. Jarukaitis in Z. Csehi, sodniki,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za bolgarsko vlado M. Georgieva in T. Mitova, agentki,

* Jezik postopka: bolgarščina.

- za francosko vlado R. Bénard, A.-L. Desjonquères, D. Dubois in T. Stéhelin, agenti,
- za Evropsko komisijo H. Kranenborg, M. Wasmeier in I. Zaloguin, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 30. junija 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4(1)(a) in (c), člena 6(a) ter členov 8 in 10 Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL 2016, L 119, str. 89) ter členov 3, 8, 48 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka zoper V. S., ki je po tem, ko je bila obdolžena, zavrnila, da policija zbere njene biometrične in genetske podatke zaradi njihovega vpisa v evidenco.

Pravni okvir

Pravo Unije

SUVP

- 3 V uvodni izjavi 19 Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1, v nadaljevanju: SUVP) je navedeno:

„Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov s strani pristojnih organov za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem, ter prosti pretok takih podatkov je urejeno v posebnem pravnem aktu [Evropske unije]. Ta uredba se zato ne bi smela uporabljati za dejavnosti obdelave v navedene namene. [...]“

- 4 Člen 2 SUVP, naslovljen „Področje uporabe“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Ta uredba se uporablja za obdelavo osebnih podatkov v celoti ali delno z avtomatiziranimi sredstvi in za drugačno obdelavo kakor z avtomatiziranimi sredstvi za osebne podatke, ki so del zbirke ali so namenjeni oblikovanju dela zbirke.

2. Ta uredba se ne uporablja za obdelavo osebnih podatkov:

(a) v okviru dejavnosti zunaj področja uporabe prava Unije;

[...]

(d) s strani pristojnih organov za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem.“

5 Člen 9 SUVP, naslovljen „Obdelava posebnih vrst osebnih podatkov“, v odstavkih 1, 2 in 4 določa:

„1. Prepovedani sta obdelava osebnih podatkov, ki razkrivajo rasno ali etnično poreklo, politično mnenje, versko ali filozofsko prepričanje ali članstvo v sindikatu, in obdelava genetskih podatkov, biometričnih podatkov za namene edinstvene identifikacije posameznika, podatkov v zvezi z zdravjem ali podatkov v zvezi s posameznikovim spolnim življenjem ali spolno usmerjenostjo.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, če velja eno od naslednjega:

(a) posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, je dal izrecno privolitev v obdelavo navedenih osebnih podatkov za enega ali več določenih namenov, [...]

(b) obdelava je potrebna za namene izpolnjevanja obveznosti in izvajanja posebnih pravic upravljavca ali posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, na področju delovnega prava ter prava socialne varnosti in socialnega varstva, [...]

(c) obdelava je potrebna za zaščito življenjskih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali drugega posameznika, [...]

(d) obdelavo v okviru svojih zakonitih dejavnosti z ustreznimi zaščitnimi ukrepi izvaja ustanova, združenje ali katero koli drugo neprofitno telo s političnim, filozofskim, verskim ali sindikalnim ciljem [...]

(e) obdelava je povezana z osebnimi podatki, ki jih posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, sam objavi;

(f) obdelava je potrebna za uveljavljanje, izvajanje ali obrambo pravnih zahtevkov ali kadar koli sodišča izvajajo svojo sodno pristojnost;

(g) obdelava je potrebna iz razlogov bistvenega javnega interesa na podlagi prava Unije ali prava države članice, ki je sorazmerno z zastavljenim ciljem, spoštuje bistvo pravice do varstva podatkov ter zagotavlja ustrezne in posebne ukrepe za zaščito temeljnih pravic in interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki;

(h) obdelava je potrebna za namene preventivne medicine ali medicine dela, oceno delovne sposobnosti zaposlenega, zdravstveno diagnozo, zagotovitev zdravstvene ali socialne oskrbe ali zdravljenja ali upravljanje sistemov in storitev zdravstvenega ali socialnega varstva [...];

- (i) obdelava je potrebna iz razlogov javnega interesa na področju javnega zdravja, kot je zaščita pred resnimi čezmejnimi tveganji za zdravje ali zagotovitev visokih standardov kakovosti in varnosti zdravstvenega varstva ter zdravil ali medicinskih pripomočkov, na podlagi prava Unije ali prava države članice, ki zagotavlja ustrezne in posebne ukrepe za zaščito pravic in svoboščin posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, zlasti varovanje poklicne skrivnosti;
- (j) obdelava je potrebna za namene arhiviranja v javnem interesu, za znanstveno- ali zgodovinskoraziskovalne namene ali statistične namene [...]

[...]

4. Države članice lahko ohranijo ali uvedejo dodatne pogoje, tudi omejitve, glede obdelave genetskih, biometričnih ali podatkov v zvezi z zdravjem.“

Direktiva 2016/680

6 V uvodnih izjavah od 9 do 12, 14, 26, 27, 31 in 37 Direktive 2016/680 je navedeno:

- „(9) [...] Na podlagi tega so v [SUVP] določena splošna pravila o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o zagotovitvi prostega pretoka osebnih podatkov v Uniji.
- (10) V izjavi št. 21 o varstvu osebnih podatkov na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in policijskega sodelovanja, ki je priložena Sklepni listini medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo, je konferenca potrdila, da bi lahko bili zaradi posebne narave pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in policijskega sodelovanja na teh področjih potrebni posebni predpisi o varstvu osebnih podatkov in o prostem pretoku osebnih podatkov na podlagi člena 16 PDEU.
- (11) Zato je primerno, da ta področja ureja direktiva, v kateri so določena posebna pravila o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem, ob upoštevanju posebnih lastnosti teh dejavnosti. [...]
- (12) Pri dejavnostih, ki jih izvaja policija ali drug organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, je glavni poudarek na preprečevanju, preiskovanju, odkrivanju ali pregonu kaznivih dejanj, vključujejo pa tudi policijske dejavnosti v primerih, ko še ni jasno, ali gre za kaznivo dejanje ali ne. [...] Države članice lahko pristojnim organom zaupajo druge naloge, ki se ne izvajajo nujno za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem, tako da obdelava osebnih podatkov za te druge namene, kolikor spada v področje uporabe prava Unije, spada v področje uporabe [SUVP].

[...]

(14) Te direktive ne bi smeli uporabljati za obdelavo osebnih podatkov pri dejavnostih, ki ne spadajo v področje uporabe prava Unije, zato se dejavnosti v zvezi z varnostjo države ter dejavnosti agencij ali enot, zadolženih za vprašanja varnosti države, in obdelava osebnih podatkov v državah članicah pri izvajanju dejavnosti, ki spadajo v področje uporabe poglavja 2 naslova V Pogodbe [EU], ne bi smele šteti za dejavnosti, ki spadajo v področje uporabe te direktive.

[...]

(26) [...] Osebnih podatki bi morali biti ustrezni in relevantni za namene, za katere se obdelujejo. Zlasti bi bilo treba zagotoviti, da zbrani osebni podatki niso prekomerni in se hranijo le toliko časa, kolikor je potrebno za namene, za katere se obdelujejo. Osebnih podatke bi lahko obdelovali samo, če namena obdelave v razumnih okvirih ni bilo mogoče doseči z drugimi sredstvi. [...]

(27) Zaradi preprečevanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj morajo pristojni organi osebne podatke, zbrane v okviru preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona posebnih kaznivih dejanj, obdelovati zunaj tega okvira, da bi lahko pridobili vpogled v kriminalne dejavnosti ter odkrivali povezave med različnimi odkritimi kaznivimi dejanji.

[...]

(31) Z obdelavo osebnih podatkov na področjih pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in policijskega sodelovanja je neločljivo povezano dejstvo, da se obdelujejo osebni podatki v zvezi z različnimi kategorijami posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Zato bi bilo treba, kadar je to ustrezno in v največji možni meri, jasno razlikovati med osebnimi podatki različnih kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kot so osumljenci, osebe, obsojene za kaznivo dejanje, žrtve in druge osebe, kot so pričë, osebe, ki imajo pomembne informacije ali stike, ter udeleženci pri kaznivem dejanju, povezani z osumljenci in obsojenimi storilci kaznivih dejanj. To ne bi smelo preprečevati uresničevanja pravice do domneve nedolžnosti, ki jo zagotavljata Listina in Konvencija o varstvu človekovih pravic in svoboščin, podpisana v Rimu 4. novembra 1950, kot ju razlaga sodna praksa Sodišča in Evropskega sodišča za človekove pravice.

[...]

(37) Posebno varstvo si zaslužijo osebni podatki, ki so po svoji naravi posebej občutljivi z vidika temeljnih pravic in svoboščin, saj bi okoliščine njihove obdelave lahko povzročile resno tveganje za temeljne pravice in svoboščine. [...]"

7 Člen 1 te direktive, naslovljen „Predmet urejanja in cilji“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. V tej direktivi so določena pravila o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem.

2. Države članice v skladu s to direktivo:

- (a) varujejo temeljne pravice in svoboščine posameznikov ter zlasti njihovo pravico do varstva osebnih podatkov, [...]
- (b) zagotovijo, da izmenjava osebnih podatkov med pristojnimi organi v Uniji, kadar je takšna izmenjava določena v pravu Unije ali držav članic, ni niti omejena niti prepovedana iz razlogov, povezanih z varstvom posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov.“

8 Člen 2 navedene direktive, naslovljen „Področje uporabe“, v odstavkih 1 in 3 določa:

„1. Ta direktiva se uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene iz člena 1(1).

[...]

3. Ta uredba se ne uporablja za obdelavo osebnih podatkov:

- (a) v okviru dejavnosti zunaj področja uporabe prava Unije;

[...]“

9 Člen 3 iste direktive določa:

„V tej direktivi:

- 1. ‚osebni podatki‘ pomeni katero koli informacijo v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom (v nadaljnjem besedilu: posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki); določljiv posameznik je tisti, ki ga je mogoče neposredno ali posredno določiti, zlasti z navedbo identifikatorja, kot je ime, identifikacijska številka, podatki o lokaciji ali spletni identifikator, ali z navedbo enega ali več dejavnikov, ki so značilni za fizično, fiziološko, genetsko, duševno, gospodarsko, kulturno ali družbeno identiteto tega posameznika;
- 2. ‚obdelava‘ pomeni vsako dejanje ali niz dejanj, ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki ali nizi osebnih podatkov z avtomatiziranimi sredstvi ali brez njih, kot je zbiranje, beleženje, urejanje, strukturiranje, shranjevanje, prilagajanje ali spreminjanje, priklic, vpogled, uporaba, razkritje s posredovanjem, razširjanje ali drugačno omogočanje dostopa, prilagajanje ali kombiniranje, omejevanje, izbris ali uničenje;

[...]

7. ‚pristojni organ‘ pomeni:

- (a) kateri koli javni organ, ki je pristojen za preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj ali izvrševanje kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem, [...]

[...]

12. ‚genetski podatki‘ pomeni osebne podatke v zvezi s podedovanimi ali pridobljenimi genetskimi značilnostmi posameznika, ki dajejo edinstvene informacije o fiziologiji ali zdravju tega posameznika in so zlasti rezultat analize biološkega vzorca zadevnega posameznika;
13. ‚biometrični podatki‘ pomeni osebne podatke, ki so rezultat posebne tehnične obdelave v zvezi s fizičnimi, fiziološkimi ali vedenjskimi značilnostmi posameznika, ki omogočajo ali potrjujejo edinstveno identifikacijo tega posameznika, kot so podobe obraza ali daktiloskopski podatki;

[...]“

- 10 Člen 4 Direktive 2016/680, naslovljen „Načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov“, določa:

„Države članice zagotovijo, da se osebni podatki:

- (a) obdelujejo zakonito in pošteno;
- (b) so zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter da se ne obdelujejo na način, ki je nezdržljiv s temi nameni;
- (c) so ustrezni, relevantni in ne prekomerni glede na namene, za katere se obdelujejo;

[...]“

- 11 Člen 6 te direktive, naslovljen „Razlikovanje med različnimi kategorijami posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki“, določa:

„Države članice določijo, da upravljavec kadar je to ustrezno in v največji možni meri jasno razlikuje med osebnimi podatki različnih kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kot so:

- (a) osebe, v zvezi s katerimi obstaja utemeljen sum, da so storile kaznivo dejanje ali ga nameravajo storiti;
- (b) osebe, ki so bile obsojene za kaznivo dejanje;
- (c) žrtve kaznivega dejanja ali osebe, v zvezi s katerimi zaradi nekaterih dejstev obstajajo razlogi za domnevo, da bi lahko postale žrtve kaznivega dejanja, in
- (d) druge osebe, povezane s kaznivim dejanjem, kot so osebe, od katerih bi se lahko zahtevalo pričanje v preiskavah v zvezi s kaznivimi dejanji ali poznejšimi kazenskimi postopki, osebe, ki lahko zagotovijo informacije o kaznivih dejanjih, ali stiki ali sodelavci ene od oseb iz točk (a) in (b).“

- 12 Člen 8 navedene direktive, naslovljen „Zakonitost obdelave“, določa:

„1. Države članice zagotovijo, da obdelava velja za zakonito le, če je potrebna, in v obsegu, v katerem je potrebna, za opravljanje naloge, ki jo izvaja pristojni organ za namene iz člena 1(1) in temelji na pravu Unije ali države članice.

2. Pravo držav članic, ki ureja obdelavo v okviru področja uporabe te direktive, določa vsaj cilje obdelave, kateri osebni podatki se obdelajo in namene obdelave.“

13 Člen 9 iste direktive, naslovljen „Posebni pogoji za obdelavo“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Osebni podatki, ki jih pristojni organi zbirajo za namene iz člena 1(1), se ne obdelujejo za druge namene kot za namene iz člena 1(1), razen če takšno obdelavo dovoljuje pravo Unije ali države članice. Kadar se osebni podatki obdelujejo v druge namene, se uporablja [SUVP], razen če se obdelava izvaja v okviru dejavnosti, ki ne spadajo na področje uporabe prava Unije.

2. Kadar so pristojni organi na podlagi prava držav članic pooblaščen za opravljanje nalog, ki so drugačne od tistih, ki se izvajajo za namene iz člena 1(1), se za obdelavo podatkov za takšne namene uporablja [SUVP], [...] razen če se obdelava izvaja v okviru dejavnosti, ki ne spada v področje uporabe prava Unije.“

14 Člen 10 Direktive 2016/680 določa:

„Obdelava osebnih podatkov, ki razkrivajo rasno ali etnično poreklo, politično mnenje, vero ali filozofsko prepričanje ali članstvo v sindikatu, in obdelava genetskih podatkov, biometričnih podatkov za namene edinstvene identifikacije posameznika, podatkov v zvezi z zdravstvenim ali spolnim življenjem in spolno usmerjenostjo je dovoljena le, če je nujno potrebna, če je zagotovljena ustrezna zaščita pravic in svoboščin posameznika, na katerega se podatki nanašajo, in le če:

(a) to dovoljuje pravo Unije ali države članice

(b) je to potrebno zaradi zaščite življenjskih interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali drugega posameznika ali

(c) je takšna obdelava povezana s podatki, ki jih posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, sam objavi.“

15 Člen 52 te direktive, naslovljen „Pravica do vložitve pritožbe pri nadzornem organu“, v odstavku 1 določa:

„Države članice brez poseganja v katero koli drugo upravno ali pravno sredstvo določijo, da ima vsak posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravico, da vloži pritožbo samo pri enem nadzornem organu, če meni, da obdelava v zvezi z njim krši predpise, sprejete na podlagi te direktive.“

16 Člen 53 navedene direktive, naslovljen „Pravica do učinkovitega pravnega sredstva zoper nadzorni organ“, v odstavku 1 določa:

„Države članice brez poseganja v katero koli drugo upravno ali izvensodno sredstvo določijo, da ima fizična ali pravna oseba pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper pravno zavezujočo odločitev nadzornega organa v zvezi z njo.“

17 Člen 54 iste direktive, naslovljen „Pravica do učinkovitega pravnega sredstva zoper upravljavca ali obdelovalca“, določa:

„Brez poseganja v katero koli razpoložljivo upravno ali izvensodno sredstvo, vključno s pravico do vložitve pritožbe pri nadzornem organu na podlagi člena 52, države članice določijo, da ima vsak

posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravico do učinkovitega pravnega sredstva, kadar meni da so bile njegove pravice iz predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, kršene zaradi obdelave njegovih osebnih podatkov, ki ni bila v skladu z navedenimi predpisi.“

18 Člen 63 Direktive 2016/680, naslovljen „Prenos“, v odstavkih 1 in 4 določa:

„1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do 6. maja 2018. [...]

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

[...]

4. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga zajema ta direktiva.“

Bolgarsko pravo

NK

- 19 V skladu s členom 11(2) Nakazatelen kodeks (kazenski zakonik) v različici, ki se uporablja v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: NK), so kazniva dejanja storjena naklepno, če se je storilec zavedal narave svojega dejanja ali če je želel oziroma privolil, da pride do posledic kaznivega dejanja. Za veliko večino kaznivih dejanj, določenih v NK, se zahteva naklep.
- 20 „Kdor pri ugotavljanju in plačilu velikih zneskov davčnih obveznosti stori davčno utajo“, se na podlagi člena 255 NK in v skladu s podrobnimi pravili, izrecno navedenimi v zakonu, kaznuje s kaznijo zavora od enega do šestih let in denarno kaznijo v višini 2000 bolgarskih levov (BGN) (približno 1000 EUR).
- 21 Kdor sodeluje v hudodelski združbi, ki je bila ustanovljena iz koristoljubnosti zaradi storitve kaznivih dejanj, za katera je mogoče izreči kazen „zavora“ nad tri leta, se v skladu s povezanimi določbami člena 321(2) in (3) ter člena 94, točka 20, NK kaznuje s kaznijo „zavora“ od treh do desetih let. Prav tako je določeno, da se za to kaznivo dejanje zahteva naklep in da se preganja po splošnih pravilih.

NPK

- 22 Člen 46(1) in člen 80 Nakazatelno-protsesualen kodeks (zakonik o kazenskem postopku) v različici, ki se uporablja za zadevo v glavni stvari (v nadaljevanju: NPK), določata, da se kazniva dejanja preganjajo po uradni dolžnosti, to je na podlagi obtožnega akta državnega tožilca, ali na predlog oziroma zasebno tožbo zasebnega tožilca. Skoraj vsa kazniva dejanja, določena z NK, se preganjajo po uradni dolžnosti.

- 23 Člen 219(1) NPK določa, da „če je podanih dovolj dokazov, da je določena oseba kriva storitve kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti“, je ta oseba obdolžena in o tem obveščena. Za to osebo veljajo različni ukrepi procesnih prisilnih sredstev, pri čemer se lahko brani s pojasnili ali predložitvijo dokazov.

ZZLD

- 24 V skladu s členom 51 zakon za zaščita na lichnite danni (zakon o varstvu osebnih podatkov) (DV št. 1 z dne 4. januarja 2002; v nadaljevanju: ZZLD) je obdelava genetskih podatkov in biometričnih podatkov zaradi edinstvene identifikacije posameznika dovoljena le, če je nujno potrebna, če je zagotovljena ustrezna zaščita pravic in svoboščin posameznika, na katerega se podatki nanašajo, in če je določena v pravu Unije ali bolgarskem pravu. Če ta obdelava ni določena v pravu Unije ali bolgarskem pravu, se mora nanašati na življenjske interese, da bi jo bilo mogoče dovoliti, ali pa mora posameznik, na katerega se podatki nanašajo, podatke sam objaviti.

ZMVR

- 25 V skladu s členom 6 zakon sa Ministerstvo na vatrešnite raboti (zakon o ministrstvu za notranje zadeve) (DV št. 53 z dne 27. junija 2014; v nadaljevanju: ZMVR) ministrstvo za notranje zadeve opravlja nekatere glavne dejavnosti, med katerimi so operativna preiskovalna dejavnost in dejavnost nadzora, preiskovalne dejavnosti v zvezi s kaznivimi dejanji in obveščevalna dejavnost.
- 26 V skladu s členom 18(1) ZMVR obveščevalna dejavnost zajema zbiranje, obdelavo, razvrščanje, hranjenje in uporabo informacij. V skladu s členom 20(1) tega zakona obveščevalna dejavnost temelji na informacijah, ki se reproducirajo ali se lahko reproducirajo na nosilcih zapisov, ki jih pripravijo organi ministrstva za notranje zadeve.
- 27 Člen 25(1) ZMVR pooblašča ministrstvo za notranje zadeve za obdelavo osebnih podatkov zaradi izvajanja njegovih dejavnosti. Ob upoštevanju člena 6 ZMVR iz tega sledi, da ministrstvo za notranje zadeve obdeluje osebne podatke zaradi opravljanja svojih glavnih dejavnosti – in sicer operativne preiskovalne dejavnosti, dejavnosti nadzora in preiskovalnih dejavnosti v zvezi s kaznivimi dejanji.
- 28 Člen 25(3) ZMVR določa, da se osebni podatki obdelujejo na podlagi tega zakona v skladu s SUVP in ZZLD.
- 29 V skladu s členom 25a(1) ZMVR je obdelava osebnih podatkov, ki vsebujejo genetske podatke in biometrične podatke zaradi edinstvene identifikacije posameznika, dovoljena le pod pogoji iz člena 9 SUVP oziroma člena 51 ZZLD.
- 30 V skladu s členom 27 ZMVR se podatki, ki jih policija vpiše v evidenco na podlagi člena 68 tega zakona, uporabljajo le v okviru zaščite nacionalne varnosti, boja proti kriminalu in vzdrževanja javnega reda.
- 31 Člen 68 ZMVR določa:
- „(1) Policijski organi vpišejo v policijsko evidenco osebe, obdolžene naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti. [...]

- (2) Vpis v policijsko evidenco je vrsta obdelave osebnih podatkov oseb iz odstavka 1, ki se opravi pod pogoji iz tega zakona.
- (3) Za vpis v policijsko evidenco policijski organi:
1. zbirajo osebne podatke iz člena 18 [zakon za balgarskote lichni dokumenti (zakon o bolgarskih osebnih dokumentih)];
 2. odvzamejo prstne odtise oseb in jih fotografirajo;
 3. odvzamejo vzorce za izdelavo profila DNK oseb.
- (4) Za izvedbo dejanj iz odstavka 3, točka 1, ni potrebna privolitev osebe.
- (5) Osebe morajo sodelovati in policijskih organov ne smejo ovirati pri izvajanju dejanj iz odstavka 3 niti jim tega preprečevati. Če oseba dejanja iz odstavka 3, točki 2 in 3, odkloni, se izvedejo prisilno na podlagi dovoljenja sodnika pristojnega sodišča prve stopnje, v katerega pristojnost spada kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti in katerega storitve je oseba obdolžena.

[...]

NRISPR

- 32 Naredba za reda za izvarshvane i snemane na politseyska registratsia (uredba o podrobnih pravilih za izvajanje vpisa v policijsko evidenco) (DV št. 90 z dne 31. oktobra 2014) v različici, ki se uporablja v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: NRISPR), ki je bila sprejeta na podlagi člena 68(7) ZMVR, določa podrobna pravila za vpis v policijsko evidenco iz tega člena.
- 33 V skladu s členom 2 NRISPR so cilji vpisa v policijsko evidenco zaščita nacionalne varnosti, boj proti kriminalu in vzdrževanje javnega reda.
- 34 V skladu s členom 11(2) NRISPR se osebi, ki jo je treba vpisati v policijsko evidenco, predloži izjava, ki jo mora izpolniti in v kateri lahko privoli ali nasprotuje ukrepom fotografiranja, odvzemu prstnega odtisa in odvzemu vzorca DNK. V skladu s členom 11(4) NRISPR policija, v primeru nestrinjanja te osebe, pri pristojnem sodišču vloži predlog za dovolitev prisilne izvedbe teh ukrepov.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 35 Bolgarski organi so na podlagi člena 255 NK zoper gospodarski družbi začeli kazenski postopek zaradi davčne utaje pri ugotavljanju in plačilu davčnih obveznosti.
- 36 V. S. je bila s sklepom, sprejetim 1. marca 2021 in V. S. vročenim 15. marca 2021, obdolžena na podlagi člena 219 NPK. V. S. je bila na podlagi odstavka 3, točka 2, člena 321 NK v povezavi z odstavkom 2 tega člena obdolžena sodelovanja s tremi drugimi osebami v hudodelski združbi, ki je bila ustanovljena iz koristoljubnosti, da bi na bolgarskem ozemlju skupaj storile kazniva dejanja iz člena 255 NK.

- 37 Po vročitvi navedenega sklepa je bila V. S. pozvana k vpisu v policijsko evidenco. V. S. je izpolnila obrazec v obliki izjave, v katerem je navedla, da je obveščena o obstoju pravne podlage za vpis v policijsko evidenco in da nasprotuje zbiranju daktiloskopskih in fotografskih podatkov, ki se nanašajo nanjo, zaradi njihovega vpisa v evidenco in odvzemu vzorca za izdelavo njenega profila DNK. Policija teh podatkov ni zbrala in je zadevo predložila predložitvenemu sodišču.
- 38 V predlogu policijskih organov, naslovljenem na predložitveno sodišče, je navedeno, da je bilo v zadevnem kazenskem postopku zbranih dovolj dokazov o krivdi obdolžencev, vključno z V. S. V tem predlogu je pojasnjeno, da je V. S. obdolžena, ker je storila kaznivo dejanje iz točke 2 odstavka 3 člena 321 NK v povezavi z odstavkom 2 tega člena, in da nasprotuje zbiranju daktiloskopskih in fotografskih podatkov, ki se nanašajo nanjo, zaradi njihovega vpisa v evidenco in odvzemu vzorca za izdelavo njenega profila DNK, pri čemer je navedena pravna podlaga za zbiranje teh podatkov. Nazadnje, v navedenem predlogu se predložitvenemu sodišču predlaga, naj dovoli prisilno izvedbo tega zbiranja. K navedenem predlogu sta bili priloženi zgolj kopiji obtožnega akta V. S. in izjave, v kateri zavrača privolitev k vpisu v policijsko evidenco.
- 39 Predložitveno sodišče dvomi o združljivosti zakonskih in drugih predpisov bolgarskega prava, ki se uporabljajo za vpis v policijsko evidenco, s pravom Unije.
- 40 Na prvem mestu, predložitveno sodišče navaja, da se določbe člena 25(3) in člena 25a ZMVR nanašajo na SUVP in ne na Direktivo 2016/680. Predložitveno sodišče pa navaja, da čeprav se SUVP v skladu z njenim členom 2(2)(d) ne uporablja za obdelavo osebnih podatkov s strani pristojnih organov za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj, takšno obdelavo v skladu s členom 1(1) Direktive 2016/680 ureja ta direktiva. Prav tako predložitveno sodišče opozarja, da se s členom 9 SUVP izrecno prepoveduje obdelava genetskih in biometričnih podatkov in da boja proti kriminalu ni med izjemami od te prepovedi, ki so določene v odstavku 2 tega člena. Predložitveno sodišče nazadnje dodaja, da člen 51 ZZLD sam po sebi ne more biti podlaga za dopustnost obdelave biometričnih in genetskih podatkov, saj mora biti njena dopustnost določena v pravu Unije ali nacionalnem pravu.
- 41 Glede na te elemente se predložitveno sodišče sprašuje, ali je mogoče šteti, da je obdelava genetskih in biometričnih podatkov za kazenski postopek kljub sklicevanju na člen 9 SUVP po nacionalnem pravu dopustna glede na to, da je takšna obdelava na podlagi člena 10 Direktive 2016/680 očitno dovoljena, čeprav ta direktiva v določbah ZMVR, ki se uporabljajo, ni omenjena.
- 42 Na drugem mestu, tudi če bi bilo treba šteti, da je bil člen 10 Direktive 2016/680 pravilno prenesen v nacionalno pravo ali da obstaja veljavna pravna podlaga v tem pravu za obdelavo biometričnih in genetskih podatkov, se predložitveno sodišče sprašuje, ali je zahteva iz člena 10(a) te direktive, v skladu s katero mora biti taka obdelava dovoljena s pravom Unije ali pravom države članice, izpolnjena, kadar obstaja protislovje med določbami nacionalnega prava, ki se uporabljajo.
- 43 Predložitveno sodišče namreč meni, da obstaja protislovje med členom 25a ZMVR, za katerega se zdi, da s sklicevanjem na člen 9 SUVP ne dovoljuje zbiranja biometričnih in genetskih podatkov, in členom 68 ZMVR, ki to nedvomno dovoljuje.
- 44 Na tretjem mestu, predložitveno sodišče po eni strani navaja, da je v skladu s členom 219(1) NPK treba zbrati dovolj dokazov o krivdi določene osebe, da je ta oseba obdolžena. V zvezi s tem se predložitveno sodišče sprašuje, ali merilo iz te določbe ustreza merilu iz člena 6(a) Direktive 2016/680, ki se nanaša na osebe, v zvezi s katerimi obstaja „utemeljen sum, da so storile kaznivo dejanje“. Predložitveno sodišče meni, da je treba za obdelavo biometričnih in genetskih podatkov

zbrati prepričljivejše dokaze, kot so dokazi, ki so v skladu z NPK potrebni za to, da je nekdo obdolžen, saj je namen take obdolžitve to osebo obvestiti o tem, česa je osumljena, in o možnosti obrambe, ki jo ima.

- 45 Po drugi strani predložitveno sodišče ugotavlja, da člen 68 ZMVR ne določa, da mora v okviru postopka prisilne izvedbe vpisa v policijsko evidenco izvajati kakršen koli nadzor nad obstojem utemeljenega suma v smislu člena 6(a) Direktive 2016/680. Nasprotno, na podlagi tega člena ZMVR naj bi zadostovalo, da predložitveno sodišče ugotovi, da je bila oseba obdolžena zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti. Torej predložitveno sodišče ni pristojno za presojo, ali obstajajo zadostni ali tehtni dokazi v podporo tej obdolžitvi, poleg tega v praksi nima možnosti izvesti take presoje, saj nima vpogleda v spis, ampak ima na voljo zgolj kopiji obtožnega akta in izjave o zavrnitvi privolitve k vpisu v policijsko evidenco. Zato se predložitveno sodišče v teh okoliščinah sprašuje, ali bosta osebi, ki policiji ni želela dati na voljo fotografskih, daktiloskopskih in genetskih podatkov, ki se nanašajo nanjo, zagotovljeni učinkovito sodno varstva in spoštovanje pravice do domneve nedolžnosti, ki ju zagotavljata člena 47 in 48 Listine.
- 46 Na četrtem mestu, predložitveno sodišče iz člena 4(1)(b) in (c), člena 8(1) in (2) ter člena 10 Direktive 2016/680 sklepa, da mora biti z nacionalnim pravom pristojnim organom pri zbiranju biometričnih in genetskih podatkov s fotografiranjem in odvzemom prstnih odtisov ter z odvzemom vzorca DNK priznana določeno polje prostega preudarka. Po mnenju predložitvenega sodišča bi se moralo to polje prostega preudarka nanašati tako na vprašanje, ali je treba zadevne podatke zbrati, kot tudi na vprašanje, ali je treba zbrati vse zgorajnavedene kategorije podatkov. Nazadnje predložitveno sodišče meni, da je treba iz zahteve po „nujni potrebi“, določene v členu 10 te direktive, sklepati, da je mogoče dovoljenje za zbiranje takih podatkov dati samo, če je potreba po njem ustrezno obrazložena.
- 47 Predložitveno sodišče navaja, da se vpis v policijsko evidenco vseeno uporablja obvezno za vse osebe, obdolžene naklepnih kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti, in za vse tri kategorije zbiranja osebnih podatkov iz tega člena, torej fotografiranje, odvzem prstnih odtisov in odvzem vzorca DNK.
- 48 Poleg tega predložitveno sodišče navaja, da so v ZMVR navedeni samo cilji take obdelave osebnih podatkov, in sicer opravljanje preiskovalne dejavnosti, vključno z zaščito nacionalne varnosti, bojem proti kriminalu in vzdrževanjem javnega reda. Z nacionalno zakonodajo pa se naj ne bi zahtevalo, da se ugotovi konkretna potreba po zbiranju biometričnih in genetskih podatkov in da se presodi, ali vsi ti podatki ali le nekateri od teh podatkov zadostujejo.
- 49 Predložitveno sodišče se torej sprašuje, ali za izpolnitev zahtev iz člena 4(1)(a) in (c), člena 8(1) in (2) ter člena 10 Direktive 2016/680 zadostuje pogoj, ki je z nacionalnim pravom določen za dovolitev vpisa v policijsko evidenco in v skladu s katerim mora biti posameznik, na katerega se podatki nanašajo, obdolžen storitve naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.
- 50 V teh okoliščinah je Spetsializiran nakazatelen sad (specializirano kazensko sodišče, Bolgarija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je člen 10 Direktive 2016/680, glede na to, da nacionalna zakonodaja – člen 25(3) in člen 25a ZMVR – napotuje na podobno določbo člena 9 [SUVP], s tem zakonom učinkovito prenesen?

2. Ali je zahteva iz člena 10(a) Direktive 2016/680 v povezavi s členom 8 in tudi členoma 52 in 3 Listine, da morajo biti posegi v osebno celovitost in omejitve varstva osebnih podatkov predpisani z zakonom, izpolnjena, če si nacionalni predpisi glede dopustnosti obdelave genetskih in biometričnih podatkov zaradi policijske registracije nasprotujejo?
 3. Ali je nacionalni zakon – člen 68(4) [ZMVR] – ki določa, da mora sodišče odrediti prisilno zbiranje osebnih podatkov (fotografiranje, odvzem prstnega odtisa in vzorcev za izdelavo profila DNK), če oseba, obtožena naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, odkloni sodelovanje pri zbiranju navedenih osebnih podatkov, ne da bi sodišče lahko opravilo presojo, ali obstaja utemeljen sum, da je oseba storila očitano kaznivo dejanje, združljiv s členom 6(a) Direktive 2016/680 v povezavi s členom 48 Listine?
 4. Ali je nacionalni zakon – člen 68, od (1) do (3), [ZMVR] – ki kot splošno pravilo določa, da se vse osebe, obtožene naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, fotografirajo in da se jim odvzamejo prstni odtisi in vzorci za izdelavo profila DNK, združljiv s členom 10, s členom 4(1)(a) in (c) ter s členom 8(1) in (2) Direktive 2016/680?“
- 51 Sofijski gradski sad (okrajno sodišče za mesto Sofija, Bolgarija) je z dopisom z dne 5. avgusta 2022 Sodišče obvestilo, da je bilo Spetsializiran nakazatelen sad (specializirano kazensko sodišče) po zakonodajni spremembi, ki je začela veljati 27. julija 2022, ukinjeno in da so bile nekatere kazenske zadeve, ki jih je navedeno sodišče obravnavalo, vključno z zadevo iz postopka v glavni stvari, od tega datuma prenesene na Sofijski gradski sad (okrajno sodišče za mesto Sofija).

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo in drugo vprašanje

- 52 Predložitveno sodišče želi s prvim in drugim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu izvedeti, ali je treba člen 10(a) Direktive 2016/680 v povezavi s členi 3, 8 in 52 Listine razlagati tako, da pravo države članice v smislu člena 10(a) te direktive policijskim organom dovoljuje zbiranje biometričnih in genetskih podatkov zaradi njihovih preiskovalnih dejavnosti za boj proti kriminalu in vzdrževanje javnega reda, kadar se nacionalne določbe, ki so pravna podlaga za to dovoljenje, na eni strani sklicujejo na člen 9 SUVP in povzemajo vsebino navedenega člena 10 Direktive 2016/680, na drugi strani pa se zdi, da te nacionalne določbe določajo nasprotujoče si zahteve glede dopustnosti takega zbiranja.

Dopustnost

- 53 Komisija v pisnem stališču dvomi o dopustnosti prvega in drugega vprašanja, ker naj bi predložitveno sodišče po eni strani želelo izvedeti le, ali je bil z nacionalnim pravom dejansko prenesen člen 10 Direktive 2016/680, ne da bi izrazilo dvome ali postavilo vprašanja glede natančnega pomena tega člena, po drugi strani pa naj ne bi navedlo razlogov, iz katerih dvomi o razlagi ali veljavnosti zadevnih določb prava Unije, kar je v nasprotju s členom 94 Poslovnika Sodišča.
- 54 V zvezi s tem je treba opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločbo, ki bo izdana, ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi tako potrebo po izdaji predhodne odločbe za to, da bo

lahko izdalo sodbo, kot tudi upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Zato Sodišče načeloma mora odločati, če se predložena vprašanja nanašajo na razlago ali veljavnost pravila prava Unije. Iz tega sledi, da za vprašanja, ki jih postavijo nacionalna sodišča, velja domneva upoštevnosti. Sodišče odgovor na vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je postavilo nacionalno sodišče, zavrne le, če je očitno, da zahtevana razlaga ni v nikakršni zvezi z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo koristne odgovore (sodba z dne 20. oktobra 2022, Digi, C-77/21, EU:C:2022:805, točka 17 in navedena sodna praksa).

- 55 Da bi Sodišče zato lahko podalo razlago prava Unije, ki bi bila koristna za nacionalno sodišče, mora predlog za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 94(c) Poslovnika vsebovati razloge, ki so predložitvenemu sodišču vzbudili dvom glede razlage ali veljavnosti nekaterih določb prava Unije, in pojasnitev zveze, ki naj bi obstaja med temi določbami in nacionalno zakonodajo, ki jo je treba uporabiti v sporu o glavni stvari (glej v tem smislu sodbo z dne 2. julija 2015, Gullotta in Farmacia di Gullotta Davide & C., C-497/12, EU:C:2015:436, točka 17 in navedena sodna praksa).
- 56 V zvezi s prvim in drugim vprašanjem je iz predloga za sprejetje predhodne odločbe razvidno, da se predložitveno sodišče v okviru postopka v glavni stvari sprašuje, ali je pogoj iz člena 10(a) Direktive 2016/680, v skladu s katerim mora obdelavo genetskih in biometričnih podatkov iz tega člena dovoliti pravo Unije ali države članice, izpolnjen glede vpisa v policijsko evidenco, obravnavanega v tej zadevi.
- 57 V tem okviru predložitveno sodišče, kot v bistvu navaja v tem predlogu, Sodišče prosi za napotke v zvezi z razlago tega pogoja. Po eni strani želi predložitveno sodišče s prvim vprašanjem izvedeti, ali je mogoče šteti, da je bil ta člen 10 pravilno prenesen z določbo nacionalnega prava, ki se sklicuje le na člen 9 SUVP, vendar katere vsebina je enaka vsebini navedenega člena 10. Po drugi strani želi predložitveno sodišče, če je odgovor pritrdilen, z drugim vprašanjem izvedeti, ali je mogoče šteti, da policijsko zbiranje genetskih in biometričnih podatkov zaradi njihovega vpisa v evidenco „dovoljuje pravo države članice“ v smislu točke (a) istega člena, torej, da je „predpisano z zakonom“ v smislu člena 52(1) Listine, kadar se zdi, da določbe nacionalnega prava, ki so pravna podlaga za tako obdelavo, določajo nasprotujoča si pravila glede dopustnosti take obdelave.
- 58 Zato je predložitveno sodišče v predlogu za sprejetje predhodne odločbe jasno opredelilo določbe prava Unije, ki se uporabljajo, njegova vprašanja glede razlage tega prava in razloge, iz katerih je Sodišču postavilo prvo in drugo vprašanje. Poleg tega iz tega predloga jasno izhaja, da je razlaga navedenih določb povezana s predmetom postopka v glavni stvari, saj lahko morebitna ugotovitev predložitvenega sodišča – glede na napotke Sodišča – da zadevne določbe nacionalnega prava ne izpolnjujejo pogoja iz člena 10(a) Direktive 2016/680, pomeni, da mora predložitveno sodišče zavrni predlog policijskih organov, ki mu je bil predložen, za prisilno zbiranje biometričnih in genetskih podatkov V. S. zaradi njihovega vpisa v evidenco.
- 59 Iz tega izhaja, da sta prvo in drugo vprašanje dopustni.

Vsebinska presoja

- 60 Najprej je treba ugotoviti, da se drugo vprašanje sicer nanaša na člene 3, 8 in 52 Listine, vendar je iz predloga za sprejetje predhodne odločbe razvidno, da se vprašanja predložitvenega sodišča nanašata le na to, ali nacionalna ureditev iz postopka v glavni stvari izpolnjuje zahtevo iz

odstavka 1 zadnjenedenega člena, v skladu s katero mora biti kakršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, ki jih priznava Listina, predpisano z zakonom. Zato je treba prvo in drugo vprašanje preučiti le glede na ta člen 52 Listine.

- 61 Na prvem mestu je treba navesti, da obdelava osebnih podatkov, ki jo izvaja „pristojni organ“ v smislu člena 3(7) te direktive ob upoštevanju uvodne izjave 19 SUVP in uvodnih izjav od 9 do 12 Direktive 2016/680 ter člena 2(1) in člena 9(1) in (2) te direktive – odvisno od tega, ali se ta obdelava opravlja za namene, navedene v členu 1(1) te direktive, in sicer za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem, ali druge namene, kot so ti, ki so omenjeni – lahko spada bodisi na področje uporabe posebnih pravil navedene direktive bodisi splošnih pravil te uredbe, vendar zunaj okvira izjem od teh področij uporabe, ki so izčrpno navedene v členu 2(3) navedene direktive in členu 2(2) navedene uredbe.
- 62 Natančneje, navesti je treba, da člen 9 SUVP in člen 10 Direktive 2016/680 vsebujeta določbe, ki urejajo obdelavo posebnih vrst osebnih podatkov, ki se štejejo za občutljive podatke, vključno z genetskimi in biometričnimi podatki.
- 63 V zvezi s tem člen 10 Direktive 2016/680 določa, da je obdelava teh občutljivih podatkov dovoljena „le, če je nujno potrebna, če je zagotovljena ustrezna zaščita pravic in svoboščin posameznika, na katerega se podatki nanašajo“, in le v treh primerih, med drugim v skladu s točko (a) tega člena, kadar tako obdelavo dovoljujejo pravo Unije ali pravo države članice. Odstavek 1 člena 9 SUVP pa določa načelno prepoved obdelave navedenih občutljivih podatkov, skupaj s seznamom položajev, naštetih v odstavku 2 tega člena, v katerih so možne izjeme od te prepovedi, ne da bi ta seznam vseboval položaj, ki bi ustrezal položaju obdelave podatkov za namene, navedene v členu 1(1) navedene direktive, in ki bi izpolnjeval zahtevo iz člena 10(a) te direktive. Iz tega sledi, da je lahko obdelava biometričnih in genetskih podatkov za namene, za katere se uporablja Direktiva 2016/680, pristojnim organom sicer lahko dovoljena, če je v skladu z zahtevami iz njenega člena 10 nujno potrebna, omejena z ustreznimi zaščitnimi ukrepi in določena s pravom Unije ali pravom države članice, vendar to ne bo nujno veljalo za obdelavo istih podatkov, ki spada na področje uporabe SUVP.
- 64 Na drugem mestu, obseg zahteve iz člena 10(a) Direktive 2016/680, v skladu s katero mora obdelavo osebnih podatkov „dovoliti pravo Unije ali države članice“, je treba določiti ob upoštevanju obsega zahteve iz člena 52(1) Listine, v skladu s katero mora biti kakršno koli omejevanje uresničevanja temeljne pravice „predpisano z zakonom“.
- 65 V zvezi s tem iz sodne prakse Sodišča izhaja, da ta zahteva pomeni, da je v pravni podlagi za tako omejitev njen obseg določen dovolj jasno in natančno (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 2020, *État luxembourgeois* (Pravica do pravnega sredstva zoper zahtevo za informacije na davčnem področju), C-245/19 in C-246/19, EU:C:2020:795, točka 76 in navedena sodna praksa).
- 66 Poleg tega iz sodne prakse, navedene v prejšnji točki te sodbe, izhaja, da glede določb prava Unije, na podlagi katerih lahko nacionalno pravo dovoljuje obdelavo biometričnih in genetskih podatkov, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, in glede pogojev, ki se uporabljajo za to dovoljenje, ne sme biti dvoumnosti. Posamezniki, na katere se nanašajo podatki, in pristojna sodišča morajo namreč imeti možnost, da natančno določijo zlasti pogoje, pod katerimi se ta obdelava lahko opravi, in namene, za katere se lahko ta zakonito izvaja. Pravila SUVP in Direktive 2016/680, ki se uporabljajo za te zahteve, pa se lahko razlikujejo.

- 67 Čepprav ima torej nacionalni zakonodajalec možnost, da v okviru istega zakonodajnega instrumenta določi obdelavo osebnih podatkov za namene, za katere se uporablja Direktiva 2016/680, in za druge namene, za katere se uporablja SUVP, pa se mora v skladu z zahtevami, navedenimi v prejšnji točki te sodbe, prepričati, da za zbiranje biometričnih in genetskih podatkov ni dvoumnosti glede uporabe enega ali drugega od teh dveh aktov Unije.
- 68 Na tretjem mestu, v zvezi z vprašanji predložitvenega sodišča glede morebitnega nepravilnega prenosa Direktive 2016/680 je treba razlikovati med določbami nacionalnega prava, ki zagotavljajo prenos te direktive, zlasti njenega člena 10, in določbami, na podlagi katerih se lahko dovoli obdelava podatkov, ki spadajo v posebne vrste iz tega člena, zlasti biometrične in genetske podatke, v smislu tega člena 10(a).
- 69 Čepprav v zvezi s tem Direktiva 2016/680, kot je razvidno iz njenega člena 63(1), drugi pododstavek, izrecno določa obveznost držav članic, da zagotovijo, da se določbe, potrebne za njeno izvajanje, sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi, kar vsekakor pomeni sprejetje pozitivnega akta za prenos navedene direktive (glej v tem smislu sodbo z dne 25. februarja 2021, Komisija/Španija (Direktiva o osebnih podatkih – kazenske zadeve), C-658/19, EU:C:2021:138, točka 16 in navedena sodna praksa) se s to direktivo ne zahteva, da določbe nacionalnega prava, ki dovoljujejo obdelavo podatkov, ki spada na področje uporabe te direktive, vsebujejo tak sklic. Tako člen 63(4) Direktive 2016/680 določa le, da države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga zajema ta direktiva.
- 70 Nazadnje je treba navesti, da če je bila direktiva pravilno prenesena, njeni učinki dosežejo posameznike prek izvedbenih ukrepov, ki jih sprejme zadevna država članica (glej v tem smislu sodbo z dne 15. maja 1986, Johnston, 222/84, EU:C:1986:206, točka 51), drugače kot uredba, katere določbe imajo na splošno v nacionalnih pravnih redih takojšen učinek, ne da bi morali nacionalni organi sprejeti izvedbene ukrepe (glej v tem smislu sodbo z dne 7. aprila 2022, IFAP, C-447/20 in C-448/20, EU:C:2022:265, točka 88 in navedena sodna praksa). Iz tega sledi, da kadar nacionalni zakonodajalec določi, da lahko pristojni organi obdelujejo biometrične in genetske podatke v smislu člena 3, točka 7, Direktive 2016/680, kar bi lahko spadalo bodisi na področje uporabe te direktive bodisi na področje uporabe SUVP, se lahko zaradi jasnosti in natančnosti po eni strani izrecno sklicuje na določbe nacionalnega prava, s katerimi se zagotavlja prenos člena 10 te direktive, in po drugi strani na člen 9 te uredbe. Ta zahteva po jasnosti in natančnosti pa poleg tega ne more terjati omembe navedene direktive.
- 71 Na četrtem mestu je treba opozoriti, da obveznost države članice, da sprejme vse potrebne ukrepe za doseg cilja, ki ga določa direktiva, iz člena 288, tretji odstavek, PDEU velja za vse organe držav članic, vključno s sodnimi organi v okviru njihovih pristojnosti. Iz tega sledi, da so nacionalna sodišča pri uporabi nacionalnega prava to pravo dolžna razlagati, kolikor je mogoče, ob upoštevanju besedila in namena zadevne direktive, da bi se dosegel v njej določen cilj (glej v tem smislu sodbo z dne 7. novembra 2019, Profi Credit Polska, C-419/18 in C-483/18, EU:C:2019:930, točki 73 in 75 ter navedena sodna praksa).
- 72 Zato mora predložitveno sodišče v primeru očitnega protislovja – kakršno je opisalo navedeno sodišče v okviru drugega vprašanja – med, na eni strani, določbami nacionalne zakonodaje, ki očitno izključujejo obdelavo genetskih in biometričnih podatkov s strani pristojnih organov za namene, za katere se uporablja Direktiva 2016/680, in, na drugi strani, drugimi določbami te zakonodaje, ki dovoljujejo tako obdelavo, te določbe razlagati tako, da se ohrani polni učinek te

direktive. Natančneje, če predložitveno sodišče ugotovi obstoj določb, ki lahko izpolnjujejo zahtevo iz člena 10(a) navedene direktive, mora preveriti, ali te dejansko nimajo drugačnega področja uporabe kot določbe, s katerimi se zdijo protislovne.

- 73 V zvezi s tem je treba zlasti poudariti, da člen 9(2) Direktive 2016/680 ne izključuje, da pristojni organi v smislu člena 3, točka 7, te direktive obdelujejo biometrične in genetske podatke v okviru drugih nalog, kot so tiste, ki se izvajajo za namene iz člena 1(1) navedene direktive. Prav tako, kot izhaja iz točke 63 te sodbe, člen 9 SUVP, ki se uporablja za obdelavo teh podatkov – če ta obdelava ne spada med izjeme, ki so izčrpno našteje v njenem členu 2(2) – te obdelave ne prepoveduje absolutno, če ta obdelava ustreza enemu od položajev iz člena 9(2) navedene uredbe. V teh okoliščinah mora predložitveno sodišče preveriti, ali se sklicevanje na SUVP v teh nacionalnih določbah dejansko ne nanaša na obdelave podatkov, ki jih pristojni organi izvajajo za druge namene od tistih, za katere se uporablja Direktiva 2016/680, tako da navedene določbe niso v nasprotju s tistimi, ki v skladu s členom 10(a) te direktive določajo obdelavo takih podatkov za namene, za katere se uporablja navedene direktiva.
- 74 V obravnavani zadevi je iz predložitvene odločbe po eni strani razvidno, da so določbe nacionalnega prava, na katerih temeljijo vprašanja, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, materialnopravne določbe, ki urejajo dejavnosti ministrstva za notranje zadeve. Prva od teh določb določa, da to ministrstvo v skladu s tem zakonom obdeluje osebne podatke v skladu s SUVP in nacionalnim aktom, s katerim je prenesena Direktiva 2016/680, druga pa določa, da je obdelava osebnih podatkov, ki vsebujejo genetske podatke in biometrične podatke, zaradi edinstvene identifikacije posameznika dovoljena le pod pogoji iz člena 9 navedene uredbe oziroma določbe nacionalnega prava, s katero je prenesen člen 10 navedene direktive. Po drugi strani je iz te odločbe razvidno tudi, da določba materialnega prava, ki zagotavlja izrecno pravno podlago za zbiranje biometričnih in genetskih podatkov v okviru vpisa v policijsko evidenco, ustreza le namenom zaščite nacionalne varnosti, boja proti kriminalu in vzdrževanja javnega reda.
- 75 Zato mora predložitveno sodišče preveriti, ali je dvojno sklicevanje na člen 9 SUVP in določbo nacionalnega prava, s katero je prenesen navedeni člen 10, mogoče upravičiti z dejstvom, da področje uporabe materialnopravne določbe, ki vsebuje tako dvojno sklicevanje, zajema vse dejavnosti služb ministrstva za notranje zadeve, ki po navedbah bolgarske vlade vključujejo tako dejavnosti iz člena 1(1) navedene direktive kot tudi druge dejavnosti, za katere se lahko uporablja navedena uredba. Poleg tega se mora to sodišče prepričati, da je zlasti v zvezi z določbo materialnega prava, ki zagotavlja pravno podlago za zbiranje biometričnih in genetskih podatkov v okviru vpisa v policijsko evidenco, mogoče v skladu s pravom Unije vse upoštevne določbe nacionalnega prava razlagati tako, da iz teh določb izhaja dovolj jasno, natančno in nedvoumno, v katerih primerih se uporabljajo pravila nacionalnega prava, s katerimi je prenesena zadevna direktiva, in v katerih primerih so pravila SUVP tista, ki so upoštevna.
- 76 Glede na vse navedeno je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 10(a) Direktive 2016/680 v povezavi s členom 52 Listine razlagati tako, da pravo države članice v smislu člena 10(a) te direktive policijskim organom dovoljuje obdelavo biometričnih in genetskih podatkov zaradi njihovih preiskovalnih dejavnosti za boj proti kriminalu in vzdrževanje javnega reda, če pravo te države članice vsebuje dovolj jasno in natančno pravno podlago za dovolitev navedene obdelave. Dejstvo, da se nacionalni zakonodajni akt, ki vsebuje tako pravno podlago, poleg tega sklicuje na SUVP, in ne na Direktivo 2016/680, samo po sebi ne more biti razlog za dvom o obstoju takšnega dovoljenja, če iz razlage vseh določb, ki se uporabljajo v nacionalnem pravu, dovolj jasno, natančno in nedvoumno izhaja, da zadevna obdelava biometričnih in genetskih podatkov spada na področje uporabe te direktive, in ne te uredbe.

Tretje vprašanje

- 77 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 6(a) Direktive 2016/680 ter člena 47 in 48 Listine razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki določa, da mora pristojno kazensko sodišče, če oseba, obdolžena naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, zavrne sodelovanje pri zbiranju biometričnih in genetskih podatkov, ki se nanašajo nanjo, zaradi njihovega vpisa v evidenco, dovoliti prisilno izvedbo tega zbiranja, ne da bi bilo pristojno za presojo, ali obstaja utemeljen sum, da je zadevna oseba storila očitano kaznivo dejanje.
- 78 Najprej je treba navesti, da je predložitveno sodišče to vprašanje postavilo v zvezi s kazenskim postopkom, v katerem se uporablja določba nacionalnega prava, ki določa, da lahko sodišče, pristojno za odločanje o kazenski odgovornosti te osebe, če zadevna oseba zavrne sodelovanje pri zbiranju biometričnih in genetskih podatkov, ki se nanašajo nanjo, zaradi njihovega vpisa v evidenco, opravljenega za namene iz člena 1(1) Direktive 2016/680, to zbiranje dovoli. Poleg tega se ista določba nacionalnega prava uporablja za podatke o osebah, obdolženih naklepnih kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti. Po navedbah predložitvenega sodišča se za veliko večino kaznivih dejanj, določenih z bolgarskim kazenskim zakonikom, zahteva naklep in skoraj vsa se preganjajo po uradni dolžnosti. V skladu s pravili bolgarskega kazenskega postopka je oseba obdolžena, če je podanih dovolj dokazov, da je ta oseba kriva storitve kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.
- 79 Poleg tega v skladu s pojasnili bolgarske vlade v okviru pisnih odgovorov na vprašanja Sodišča pravila bolgarskega kazenskega postopka določajo, da se obtožni akt lahko vloži kadar koli med predhodnim postopkom, ki je prva faza kazenskega postopka, v kateri se izvajajo preiskovalna dejanja in zbirajo dokazi, vsekakor pa pred koncem preiskave. Kot je razvidno iz predložitvene odločbe in kot je tudi pojasnila bolgarska vlada, lahko zadevna oseba po obdolžitvi predloži dokaze za svojo obrambo, zlasti v fazi seznanitve z dokazi iz preiskave, do katere pride po koncu preiskave.
- 80 Vendar predložitveno sodišče navaja, da zadevna nacionalna zakonodaja sodišču, ki dovoli zbiranje biometričnih in genetskih podatkov o osebi, ki je obdolžena, zaradi njihovega vpisa v evidenco, ne daje pristojnosti za presojo dokazov, na katerih temelji ta obdolžitev, kar je naloga organov, pristojnih za preiskavo. Poleg tega predložitveno sodišče pojasnjuje, da navedeno sodišče o tem predlogu za izdajo dovoljenja odloča zgolj na podlagi kopij obtožnega akta in izjave, s katero zadevna oseba zavrne zbiranje teh podatkov.
- 81 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da ima tretje vprašanje predložitvenega sodišča, kot predlagata bolgarska vlada in Komisija, tri dele. Prvič, predložitveno sodišče se sprašuje, ali člen 6(a) Direktive 2016/680, ki se nanaša na kategorijo oseb, v zvezi s katerimi obstaja utemeljen sum, da so storile kaznivo dejanje ali ga nameravajo storiti, nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki zaradi vpisa v evidenco določa prisilno zbiranje biometričnih in genetskih podatkov posameznika, v zvezi s katerim je podanih dovolj dokazov, da je ta posameznik kriv storitve kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, kar v skladu z nacionalnim pravom omogoča, da je obdolžen. Drugič, predložitveno sodišče se sprašuje, ali lahko glede na omejitve polja prostega preudarka sodišča, ki odloča o prisilni izvedbi takega zbiranja, navedeno sodišče zadevni osebi v skladu s členom 47 Listine zagotovi učinkovito sodno varstvo. Tretjič, predložitveno sodišče se sprašuje, ali je kljub tem omejitvam mogoče zagotoviti spoštovanje pravice do domneve nedolžnosti iz člena 48 Listine.

Obseg člena 6(a) Direktive 2016/680

- 82 Člen 6 Direktive 2016/680 državam članicam nalaga, da določijo, da upravljavec, „kadar je to ustrezno in v največji možni meri“, jasno razlikuje med osebnimi podatki različnih kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kot so kategorije, navedene v točkah od (a) do (d) tega člena, in sicer osebe, v zvezi s katerimi obstaja utemeljen sum, da so storile kaznivo dejanje ali ga nameravajo storiti, osebe, ki so bile obsojene za kaznivo dejanje, žrtve kaznivega dejanja ali osebe, v zvezi s katerimi zaradi nekaterih dejstev obstajajo razlogi za domnevo, da bi lahko postale žrtve kaznivega dejanja, in, nazadnje, druge osebe, povezane s kaznivim dejanjem, kot so osebe, od katerih bi se lahko zahtevalo pričanje v preiskavah v zvezi s kaznivimi dejanji ali poznejšimi kazenskimi postopki, osebe, ki lahko zagotovijo informacije o kaznivih dejanjih, ali stiki ali sodelavci ene od oseb iz točk (a) in (b) navedenega člena.
- 83 Tako morajo države članice zagotoviti jasno razlikovanje med podatki različnih kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, tako da se – kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 27 sklepnih predlogov – za posameznike, na katere se nanašajo podatki, ne uporablja enaka stopnja poseganja v njihovo temeljno pravico do varstva njihovih osebnih podatkov brez razlikovanja, ne glede na kategorijo, v katero spadajo. V zvezi s tem, kot je razvidno iz uvodne izjave 31 Direktive 2016/680, kategorija posameznikov, opredeljena v členu 6(a) te direktive, ustreza kategoriji posameznikov, osumljenih storitve kaznivega dejanja.
- 84 Vendar iz besedila člena 6 Direktive 2016/680 izhaja, da obveznost, ki jo ta določba nalaga državam članicam, ni absolutna. Po eni strani namreč iz izraza „kadar je to ustrezno in v največji možni meri“, ki je naveden v tem členu, izhaja, da mora upravljavec v vsakem posameznem primeru ugotoviti, ali je mogoče jasno razlikovati med osebnimi podatki različnih kategorij posameznikov, na katere se podatki nanašajo. Po drugi strani izraz „kot so“ iz tega člena pomeni, da kategorije posameznikov, ki so v njem naštet, niso izčrpne.
- 85 Poleg tega je treba navesti, da obstoj zadostnih dokazov o krivdi neke osebe načeloma pomeni utemeljen sum, da je storila zadevno kaznivo dejanje. Tako se zdi nacionalna zakonodaja, ki zaradi vpisa v evidenco določa prisilno zbiranje biometričnih in genetskih podatkov posameznikov, če je podanih dovolj dokazov, da je posameznik, na katerega se podatki nanašajo, kriv storitve kaznivega dejanja, v skladu s ciljem člena 6(a) Direktive 2016/680.
- 86 Iz vsega navedenega izhaja, da člen 6(a) Direktive 2016/680 ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki zaradi vpisa v evidenco določa prisilno zbiranje biometričnih in genetskih podatkov oseb, v zvezi s katerimi je podanih dovolj dokazov, da so krive storitve kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, in ki so bile na tej podlagi obdolžene.

Spoštovanje pravice do učinkovitega sodnega varstva

- 87 Na prvem mestu je treba opozoriti, da je treba pravico do učinkovitega sodnega varstva, določeno v členu 47 Listine, priznati vsaki osebi, ki se sklicuje na pravice ali svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, zoper odločbo, ki posega v njen položaj in ki lahko posega v te pravice ali svoboščine (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 2020, État luxembourgeois (Pravica do pravnega sredstva zoper zahtevo za informacije na davčnem področju), C-245/19 in C-246/19, EU:C:2020:795, točke 55, 57 in 58 ter navedena sodna praksa).

- 88 Zato mora biti vsakemu obdolžencu, ki nasprotuje zbiranju fotografskih, daktiloskopskih in genetskih podatkov, ki se nanašajo nanj, v okviru postopka, kot je vpis v policijsko evidenco, ki mora izpolnjevati zahteve iz člena 10 Direktive 2016/680, omogočeno, da ima – kot se to zahteva s členom 47 Listine – pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem zoper odločbo o dovolitvi prisilne izvedbe tega zbiranja, da bi uveljavljal pravice, ki izhajajo iz jamstev iz te določbe, in zlasti pravico, da se v skladu s členom 10(a) te direktive zbiranje biometričnih in genetskih podatkov izvaja v skladu z nacionalno ureditvijo, ki to zbiranje dovoljuje. Natančneje, to jamstvo pomeni, da mora imeti pristojno sodišče možnost preveriti, ali je bil preiskovalni ukrep, ki je pravna podlaga za ta vpis v policijsko evidenco, sprejet v skladu s pravili nacionalnega kazenskega postopka ob upoštevanju zadostnih dokazov, da je posameznik, na katerega se podatki nanašajo, kriv storitve naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.
- 89 V zvezi s tem je treba spomniti, da pravica do učinkovitega sodnega varstva ni absolutna pravica in da se lahko v skladu s členom 52(1) Listine določijo omejitve te pravice, prvič, če so te omejitve predpisane z zakonom, drugič, če spoštujejo bistveno vsebino zadevnih pravic in svoboščin, in tretjič, če so ob upoštevanju načela sorazmernosti potrebne in če dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 2020, *État luxembourgeois* (Pravica do pravnega sredstva zoper zahtevo za informacije na davčnem področju), C-245/19 in C-246/19, EU:C:2020:795, točki 49 in 51 ter navedena sodna praksa).
- 90 Poleg tega je treba navesti, da člen 54 Direktive 2016/680 državam članicam nalaga obveznost, da določijo, da ima oseba, ki meni, da so bile njene pravice iz predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, kršene zaradi obdelave njenih osebnih podatkov, ki ni bila v skladu z navedenimi predpisi, pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Iz tega sledi, da zakonodajalec Unije ni omejil uveljavljanja pravice do učinkovitega pravnega sredstva, določene v členu 47 Listine, in da lahko države članice to uveljavljanje omejijo, če so spoštovane zahteve iz člena 52(1) Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 2020, *État luxembourgeois* (Pravica do pravnega sredstva zoper zahtevo za informacije na davčnem področju), C-245/19 in C-246/19, EU:C:2020:795, točki 63 in 64).
- 91 Zato je treba ugotoviti, ali – brez poseganja v pravno sredstvo pred sodiščem, ki ga določa nacionalno pravo na podlagi člena 54 Direktive 2016/680 – dejstvo, da pristojno sodišče, da bi dovolilo prisilno izvedbo zbiranja biometričnih in genetskih podatkov v zvezi z obdolženci, vsebinsko ne more opraviti nadzora nad pogoji obdolžitve, na kateri temelji ta prisilna izvedba, pomeni dopustno omejitev pravice do učinkovitega sodnega varstva, ki je določena v členu 47 Listine.
- 92 V zvezi s prvim pogojem, navedenim v točki 89 te sodbe, mora predložitveno sodišče v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 65 te sodbe, preveriti, ali so omejitve, ki so v nacionalnem pravu določene glede polja prostega preudarka navedenega sodišča v okviru odločanja o predlogu za izdajo dovoljenja za prisilno izvedbo zbiranja biometričnih in genetskih podatkov, ki se nanašajo na obdolženca, zaradi njihovega vpisa v evidenco, v tem pravu določene dovolj jasno in natančno.
- 93 V zvezi z drugim pogojem iz sodne prakse izhaja, da bistvena vsebina pravice do učinkovitega pravnega sredstva med drugim vključuje, da ima oseba, ki ima to pravico, možnost dostopa do sodišča, pristojnega za zagotavljanje spoštovanja pravic, ki ji tej osebi zagotavlja pravo Unije, in zato za preučitev vseh pravnih in dejanskih vprašanj, ki so upoštevana za rešitev spora, o katerem

to sodišče odloča (sodba z dne 6. oktobra 2020, *État luxembourgeois* (Pravica do pravnega sredstva zoper zahtevo za informacije na davčnem področju), C-245/19 in C-246/19, EU:C:2020:795, točka 66 in navedena sodna praksa).

- 94 Vendar iz sodne prakse Sodišča izhaja tudi, da ta pogoj ne pomeni, da ima imetnik pravice do učinkovitega sodnega varstva na voljo neposredno pravno sredstvo, katerega primarni namen je izpodbijanje zadevnega ukrepa, če poleg tega pred različnimi pristojnimi nacionalnimi sodišči obstaja eno ali več pravnih sredstev, ki mu omogočajo, da posredno doseže sodni nadzor nad tem ukrepom, ki zagotavlja spoštovanje pravic in svoboščin, ki so mu dane s pravom Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 2020, *État luxembourgeois* (Pravica do pravnega sredstva zoper zahtevo za informacije na davčnem področju), C-245/19 in C-246/19, EU:C:2020:795, točka 79 in navedena sodna praksa).
- 95 Natančneje, kot je generalni pravobranilec v bistvu poudaril v točki 36 sklepnih predlogov, tretje vprašanje temelji na predpostavki, da predhodnemu kazenskemu postopku, v katerem se izvaja prisilna izvedba zbiranja biometričnih in genetskih podatkov, ki se nanašajo na obdolženca, zaradi njihovega vpisa v evidenco, sledi sodna faza. Če pa ob vložitvi predloga za izdajo dovoljenja za prisilno izvedbo obstoja zadostnega števila obremenilnih dokazov ni mogoče preveriti, mora biti mogoče ta obstoj – kar je pogoj, ki se zahteva za to, da je lahko posameznik, na katerega se podatki nanašajo, prisiljen k zbiranju njegovih biometričnih in genetskih podatkov – nujno preveriti v tej sodni fazi, med katero mora imeti sodišče, ki odloča o zadevi, možnost preučiti vsa upoštevana pravna in dejanska vprašanja, zlasti da se preveri, ali biometrični in genetski podatki niso bili pridobljeni s kršitvijo pravic, ki jih zadevni osebi zagotavlja pravo Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 2020, *État luxembourgeois* (Pravica do pravnega sredstva zoper zahtevo za informacije na davčnem področju), C-245/19 in C-246/19, EU:C:2020:795, točke od 81 do 83 in navedena sodna praksa).
- 96 Vsekakor mora nacionalno pravo v skladu s členom 54 Direktive 2016/680 zadevni osebi dati možnost, da učinkovito izpodbija prisilno zbiranje njenih biometričnih in genetskih podatkov v okviru sodnega postopka, ki temelji na domnevni kršitvi pravic, ki jih ima na podlagi te direktive zaradi navedenega zbiranja, in to brez poseganja v nobeno upravno ali izvensodno pravno sredstvo, ki ga ima, zlasti pravico do vložitve pritožbe pri nadzornem organu. Zato mora imeti posameznik, na katerega se podatki nanašajo, tudi če predhodnemu kazenskemu postopku ne sledi sodna faza, zlasti če ni kazenskega pregona, možnost, da doseže celovit sodni nadzor nad zakonitostjo obdelave zadevnih podatkov. Zato je treba, kadar nacionalno pravo za izpolnitev obveznosti iz navedenega člena 54 zagotavlja taka jamstva, kar mora preveriti predložitveno sodišče, domnevati spoštovanje bistvene vsebine pravice do učinkovitega sodnega varstva, čeprav sodišče, ki dovoli prisilno izvedbo zadevnega zbiranja, ob odločanju o njem samo nima polja prostega preudarka, ki bi bil potreben za odobritev takega varstva.
- 97 V zvezi s tretjim pogojem je treba najprej navesti, da zbiranje genetskih in biometričnih podatkov obdolžencev v kazenskem postopku zaradi njihovega vpisa v evidenco uresničuje cilje iz člena 1(1) Direktive 2016/680, zlasti cilje preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj, ki so cilji v splošnem interesu, ki jih priznava Unija.
- 98 V zvezi s tem je treba poudariti, da lahko takšno zbiranje prispeva k cilju iz uvodne izjave 27 Direktive (EU) 2016/680, v skladu s katerim morajo pristojni organi zaradi preprečevanja, preiskovanja in pregona kaznivih dejanj osebne podatke, zbrane v okviru preprečevanja,

preiskovanja, odkrivanja ali pregona posebnih kaznivih dejanj, obdelovati zunaj tega okvira, da bi lahko pridobili vpogled v kriminalne dejavnosti ter ugotovili povezave med različnimi odkritimi kaznivimi dejanji.

- 99 V obravnavani zadevi, kot je bolgarska vlada navedla v pisnem stališču in pojasnila v pisnem odgovoru na vprašanje, ki ga je postavilo Sodišče, ima vpis v policijsko evidenco, uveden z nacionalnim pravom, dva bistvena namena. Po eni strani se ti podatki zbirajo in obdelujejo zaradi primerjave z drugimi podatki, zbranimi med preiskavami v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji. Ta namen se po mnenju te vlade nanaša tudi na primerjavo s podatki, zbranimi v drugih državah članicah. Po drugi strani se lahko navedeni podatki obdelujejo tudi za kazenski postopek, v katerem je bil obdolžen posameznik, na katerega se podatki nanašajo.
- 100 Dejstvo, da se presoja dokazov, na katerih temelji obdolžitev posameznika, na katerega se podatki nanašajo, in torej zbiranje njegovih biometričnih in genetskih podatkov začasno izvzame iz sodnega nadzora, pa se lahko v predhodnem kazenskem postopku izkaže za upravičeno. Tak nadzor bi namreč v tej fazi lahko oviral potek kazenske preiskave, med katero so zbrani ti podatki, in pretirano omejil zmožnost preiskovalcev, da na podlagi primerjave teh podatkov s podatki, zbranimi med drugimi preiskavami, razrešijo druga kazniva dejanja. Ta omejitev učinkovitega sodnega varstva torej ni nesorazmerna, saj nacionalno pravo naknadno zagotavlja učinkovit sodni nadzor.
- 101 Iz vsega navedenega izhaja, da člen 47 Listine ne nasprotuje temu, da nacionalno sodišče pri odločanju o predlogu za izdajo dovoljenja za prisilno izvedbo zbiranja biometričnih in genetskih podatkov obdolžencev zaradi njihovega vpisa v evidenco nima možnosti presojati dokazov, na katerih ta obdolžitev temelji, če nacionalno pravo naknadno zagotavlja učinkovit sodni nadzor nad pogoji navedene obdolžitve, iz katere izhaja dovoljenje za to zbiranje.

Spoštovanje domneve nedolžnosti

- 102 Najprej je treba opozoriti, da v skladu s členom 48(1) Listine, katerega vsebina je enaka vsebini člena 6(2) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, vsak obdolženec velja za nedolžnega, dokler njegova krivda ni dokazana v skladu z zakonom.
- 103 Natančneje, Sodišče je priznalo, da iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice izhaja, da je med drugim domneva nedolžnosti kršena, če je v sodni odločbi glede obdolženca izraženo mnenje, da je ta kriv, čeprav njegova krivda ni bila predhodno dokazana v skladu z zakonom (glej v tem smislu sodbo z dne 25. februarja 2021, Dalli/Komisija, C-615/19 P, EU:C:2021:133, točka 224 in navedena sodna praksa).
- 104 Poleg tega, kot je razvidno iz uvodne izjave 31 Direktive 2016/680, določitev različnih kategorij oseb, ki jim morajo ustrezati različne obdelave njihovih osebnih podatkov, na podlagi člena 6 te direktive ne bi smela preprečevati uresničevanja pravice do domneve nedolžnosti, ki jo zagotavljata Listina in Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.
- 105 V zvezi z vprašanji predložitvenega sodišča glede spoštovanja pravice do domneve nedolžnosti v sodni odločbi, s katero je bilo dovoljeno zbiranje biometričnih in genetskih podatkov v zvezi z obdolženci zaradi njihovega vpisa v evidenco, je treba navesti, na prvem mestu, da če nacionalno pravo določa, da je to zbiranje omejeno na kategorijo obdolžencev, torej na kategorijo

oseb, katerih kazenska odgovornost še ni bila ugotovljena, se to zbiranje samo po sebi ne more šteti za takšno, da izraža mnenje organov, da so te osebe krive, v smislu sodne prakse, navedene v točki 103 te sodbe.

- 106 Na drugem mestu je treba ugotoviti, da sodne odločbe, s katero je bilo dovoljeno zbiranje biometričnih in genetskih podatkov v zvezi z obdolženci zaradi njihovega vpisa v evidenco, saj je v navedeni sodni odločbi zgolj navedena seznanitev s tem, da je bila zadevna oseba obdolžena in da je to zbiranje zavrnila, ni mogoče razlagati kot stališče o krivdi te osebe in zato niti ne ogroža domneve nedolžnosti navedene osebe.
- 107 Dejstvo, da sodišče, ki mora izreči tako sodno odločbo, v tej fazi kazenskega postopka ne more presoditi zadostnosti dokazov, na katerih temelji obdolžitev zadevne osebe, namreč za to osebo pomeni jamstvo za spoštovanje pravice do domneve nedolžnosti.
- 108 Tako jamstvo je še toliko nujnejše, če nacionalno pravo, kot je določba iz postopka v glavni stvari, določa, da je sodišče, ki je pristojno za odločanje o prisilni izvedbi zbiranja biometričnih in genetskih podatkov v zvezi z obdolženci zaradi njihovega vpisa v evidenco, tisto, ki mora v sodni fazi kazenskega postopka odločiti o kazenski odgovornosti te osebe. Spoštovanje pravice do domneve nedolžnosti namreč zahteva, da je navedeno sodišče popolnoma nepristransko in brez predsodkov, kadar opravlja to preučitev (glej v tem smislu sodbo z dne 16. novembra 2021, Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim in drugi, od C-748/19 do C-754/19, EU:C:2021:931, točka 88).
- 109 Iz navedenega izhaja, da pravica do domneve nedolžnosti, določena v členu 48 Listine, ne nasprotuje temu, da se za obdolžence v predkazenskem postopku sprejme ukrep zbiranja biometričnih in genetskih podatkov, ki se nanašajo nanje zaradi njihovega vpisa v evidenco, pri čemer to zbiranje dovoli sodišče, ki v tej fazi ni pristojno za presojo dokazov, na katerih temelji taka obdolžitev.
- 110 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 6(a) Direktive 2016/680 ter člena 47 in 48 Listine razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki določa, da mora pristojno kazensko sodišče, če oseba, obdolžena naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, zavrne sodelovanje pri zbiranju biometričnih in genetskih podatkov, ki se nanašajo nanjo, zaradi njihovega vpisa v evidenco, dovoliti prisilno izvedbo tega zbiranja, ne da bi bilo pristojno za presojo, ali obstaja utemeljen sum, da je zadevna oseba storila očitano kaznivo dejanje, če nacionalno pravo naknadno zagotavlja učinkovit sodni nadzor nad pogoji te obdolžitve, iz katere izhaja dovoljenje za navedeno zbiranje.

Četrto vprašanje

- 111 Uvodoma je treba opozoriti, da mora Sodišče v skladu z ustaljeno sodno prakso v okviru postopka sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, ki je uveden s členom 267 PDEU, nacionalnemu sodišču podati koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. Za to mora Sodišče po potrebi preoblikovati predložena vprašanja (sodba z dne 15. julija 2021, The Department for Communities in Northern Ireland, C-709/20, EU:C:2021:602, točka 61 in navedena sodna praksa).
- 112 Kot je razvidno iz predložitvene odločbe in kot je bilo navedeno v točkah 46 in 49 te sodbe, se predložitveno sodišče v okviru četrtega vprašanja sprašuje o obsegu zahtev iz člena 4(1), od (a) do (c), člena 8(1) in (2) ter člena 10 Direktive 2016/680.

- 113 Poleg tega, kot je bilo navedeno v točkah od 46 do 48 te sodbe, predložitveno sodišče navaja, da se sicer zdi, da se s temi določbami od pristojnih organov zahteva, da imajo polje proste presoje za določitev potrebe po zbiranju biometričnih in genetskih podatkov in da to zbiranje ustrezno obrazložijo, vendar se vpis v policijsko evidenco, ki ga določa zakonodaja, ki se uporablja v postopku v glavni stvari, obvezno uporablja za vse osebe, ki so bile obdolžene naklepnih kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti, in za tri kategorije biometričnih in genetskih podatkov iz nacionalne določbe iz postopka v glavni stvari, ne da bi ta zakonodaja zahtevala ugotovitev dejanske potrebe po zbiranju vseh teh kategorij podatkov.
- 114 Iz tega sledi, da je treba četrto vprašanje razumeti tako, da se z njim v bistvu želi ugotoviti, ali je treba člen 10 Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa sistematično zbiranje biometričnih in genetskih podatkov vsake osebe, ki je obdolžena naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, zaradi njihovega vpisa v evidenco, ne da bi moral pristojni organ ugotoviti in dokazati, prvič, da je takšno zbiranje podatkov potrebno za dosego določenih ciljev, in drugič, da teh ciljev ni mogoče doseči z zbiranjem le nekaterih zadevnih podatkov.
- 115 Natančneje, ugotoviti je treba, da se vprašanja predložitvenega sodišča nanašajo na zahtevo iz člena 10 te direktive, v skladu s katero mora biti obdelava posebnih vrst podatkov iz tega člena dovoljena „le, če je nujno potrebna“.
- 116 V zvezi s tem je treba na prvem mestu spomniti, da je člen 10 Direktive 2016/680, kot je bilo navedeno v točkah 62 in 63 te sodbe, posebna določba, ki ureja obdelavo posebnih vrst osebnih podatkov, vključno z biometričnimi in genetskimi podatki. Kot izhaja iz sodne prakse, je namen tega člena zagotoviti večje varstvo v zvezi s temi obdelavami, ki lahko zaradi posebne občutljivosti zadevnih podatkov in okoliščin njihove obdelave povzročijo, kot je razvidno iz uvodne izjave 37 navedene direktive, resno tveganje za temeljne pravice in svoboščine, kot sta pravica do spoštovanja zasebnega življenja in pravica do varstva osebnih podatkov, ki sta zagotovljeni s členoma 7 in 8 Listine (glej po analogiji sodbo z dne 24. septembra 2019, GC in drugi (Odstranitev povezav do občutljivih podatkov), C-136/17, EU:C:2019:773, točka 44).
- 117 Na drugem mestu, kot izhaja iz člena 10 Direktive 2016/680, je treba zahtevo, da je obdelava takih podatkov dovoljena „le, če je nujno potrebna“, razlagati tako, da opredeljuje strožje pogoje za zakonitost obdelave občutljivih podatkov glede na pogoje, ki izhajajo iz člena 4(1)(b) in (c) ter člena 8(1) te direktive, ki se nanašata le na „potrebnost“ obdelave podatkov, ki na splošno spada na področje uporabe navedene direktive.
- 118 Tako po eni strani uporaba besede „le“ pri izrazu „če je nujno potrebna“ poudarja, da je obdelavo posebnih vrst podatkov v smislu člena 10 Direktive 2016/680 mogoče šteti za potrebno le v omejenem številu primerov. Po drugi strani „nujnost“ potrebe po obdelavi takih podatkov pomeni, da je treba to potrebo presojati posebej strogo.
- 119 Okoliščina, na katero se sklicuje francoska vlada, da se v nekaterih jezikovnih različicah člena 10 Direktive 2016/680 ta člen nanaša na primere, v katerih je obdelava podatkov „nujno potrebna“, v zvezi s tem ni odločilna. Ta terminološka razlika namreč ne spreminja narave tako navedenega merila in zahtevane ravni zahteve, saj tudi te jezikovne različice določajo strožji pogoj za dovoljenje za obdelavo občutljivih podatkov, kar pomeni strožjo presojo njegove nujnosti, kot če obdelani podatki ne spadajo na področje uporabe navedenega člena.

- 120 Poleg tega, kot prav tako navaja Komisija, zahteva, da je obdelava podatkov iz člena 10 Direktive 2016/680 dovoljena le, če je nujno potrebna, ni navedena v predlogu direktive (COM(2012) 10 final), na podlagi katerega je bila sprejeta ta direktiva, ampak jo je pozneje uvedel zakonodajalec Unije, ki je tako očitno želel uvesti strožji pogoj nujnosti obdelave podatkov glede na cilj, ki ga uresničuje ta člen, in sicer zagotoviti večjo zaščito posameznikov pri obdelavi občutljivih podatkov.
- 121 Na tretjem mestu, v zvezi z vsebino zahteve, da je treba obdelavo občutljivih podatkov dovoliti „le, če je nujno potrebna“, je treba navesti, da posebne zahteve iz člena 10 Direktive 2016/680 pomenijo posebno izvajanje – ki se uporablja za nekatere vrste podatkov – načel iz členov 4 in 8 te direktive, ki jih je treba spoštovati pri vsaki obdelavi podatkov, ki spada na njeno področje uporabe. Zato je treba obseg teh različnih zahtev določiti glede na navedena načela.
- 122 Natančneje, po eni strani je treba „nujno potrebo“ v smislu člena 10 Direktive 2016/680 za zbiranje biometričnih in genetskih podatkov obdolžencev zaradi njihovega vpisa v evidenco določiti glede na namene tega zbiranja. V skladu z načelom omejitve namenov iz člena 4(1)(b) te direktive morajo biti ti nameni „določeni, izrecni in zakoniti“. Po drugi strani, čeprav zahteva, da mora biti obdelava biometričnih in genetskih podatkov dovoljena „le, če je nujno potrebna“, ustreza, kot je bilo navedeno v točkah od 117 do 119 te sodbe, zahtevi po večjem varstvu nekaterih vrst podatkov, pa ta zahteva kljub temu za kategorije podatkov iz člena 10 pomeni posebno uporabo načela najmanjšega obsega podatkov iz člena 4(1)(c) navedene direktive, v skladu s katerim morajo biti osebni podatki ustrezni, relevantni in omejeni na tisto, kar je nujno glede na namene, za katere se obdelujejo.
- 123 Poleg tega je treba glede na člen 4(1)(a) te direktive obseg te zahteve določiti tudi glede na člen 8(1) te direktive, v skladu s katerim morajo države članice med drugim zagotoviti, da obdelava velja za zakonito le, če je potrebna, in v obsegu, v katerem je potrebna, za opravljanje naloge, ki jo izvaja pristojni organ za namene iz člena 1(1) te direktive, ter glede na člen 8(2) te direktive, s katerim se zahteva, da pravo držav članic, ki ureja obdelavo v okviru področja uporabe navedene direktive, določa vsaj cilje obdelave, kateri osebni podatki se obdelajo in namene obdelave.
- 124 V zvezi s tem nameni obdelave biometričnih in genetskih podatkov ne smejo biti določeni preveč splošno, ampak jih je treba opredeliti dovolj natančno in konkretno, da je mogoče oceniti „nujno potrebo“ po navedeni obdelavi.
- 125 Poleg tega zahteva po „nujni potrebi“ po obdelavi občutljivih podatkov v tem okviru pomeni posebej strog nadzor nad spoštovanjem načela najmanjšega obsega podatkov.
- 126 V zvezi s tem je treba opozoriti, prvič, da je zahteva po potrebnosti, kot je razvidno iz uvodne izjave 26 Direktive 2016/680, izpolnjena, kadar cilja zadevne obdelave podatkov v razumnih okvirih ni bilo mogoče doseči enako učinkovito z drugimi sredstvi, ki manj posegajo v temeljne pravice posameznikov, na katere se nanašajo podatki, zlasti v pravici do spoštovanja zasebnega življenja in varstva osebnih podatkov, zagotovljenih v členih 7 in 8 Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 1. avgusta 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, točka 85 in navedena sodna praksa). Zlasti glede na večje varstvo posameznikov pri obdelavi občutljivih podatkov se mora upravljavec podatkov prepričati, da tega cilja ni mogoče doseči z uporabo drugih kategorij podatkov, kot so tisti, ki so naštetih v členu 10 Direktive 2016/680.

- 127 Drugič, glede na resno tveganje, ki ga pomeni obdelava občutljivih podatkov za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo podatki, zlasti v okviru nalog pristojnih organov za namene iz člena 1(1) Direktive 2016/680, zahteva po „nujni potrebi“ pomeni, da je treba upoštevati poseben pomen cilja, ki se želi doseči s tako obdelavo. Tak pomen je mogoče med drugim presojati glede na naravo zasledovanega cilja, zlasti glede na to, ali je obdelava namenjena konkretnemu cilju v povezavi s preprečevanjem kaznivih dejanj ali groženj javni varnosti določene stopnje resnosti, pregonom takih kaznivih dejanj ali zaščito pred takimi grožnjami, ter glede na posebne okoliščine, v katerih se ta obdelava izvaja.
- 128 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da je nacionalna zakonodaja, ki določa sistematično zbiranje biometričnih in genetskih podatkov vsake osebe, ki je bila obdolžena naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, načeloma v nasprotju z zahtevo iz člena 10 Direktive 2016/680, v skladu s katero mora biti obdelava posebnih vrst podatkov iz tega člena dovoljena „le, če je nujno potrebna“.
- 129 Taka zakonodaja lahko namreč brez razlikovanja in na splošno vodi do zbiranja biometričnih in genetskih podatkov večine obdolžencev, ker je pojem „naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti“ zelo splošen in se lahko uporablja za veliko število kaznivih dejanj, ne glede na njihovo naravo in težo.
- 130 Res je, da taka zakonodaja omejuje področje uporabe zbiranja biometričnih in genetskih podatkov na osebe, ki so obdolžene v kazenskem postopku, torej na osebe, v zvezi s katerimi obstaja utemeljen sum, da so storile kaznivo dejanje v smislu člena 6(a) Direktive 2016/680. Vendar zgolj dejstva, da je oseba obdolžena naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, ni mogoče šteti za element, na podlagi katerega bi bilo mogoče samo po sebi domnevati, da je zbiranje njenih biometričnih in genetskih podatkov nujno potrebno glede na namene, ki jih to zbiranje uresničuje, in ob upoštevanju kršitev temeljnih pravic – zlasti pravic do spoštovanja zasebnega življenja in varstva osebnih podatkov, zagotovljenih v členih 7 in 8 Listine – ki iz tega izhajajo.
- 131 Če torej po eni strani obstaja utemeljen sum, da je zadevna oseba storila kaznivo dejanje, ki upravičuje njeno obdolžitev, kar pomeni, da je podanih dovolj dokazov o vpletenosti te osebe pri kaznivem dejanju, bo lahko prišlo do primerov, v katerih zbiranje biometričnih podatkov in genetskih podatkov ne bo konkretno potrebno za kazenski postopek v teku.
- 132 Po drugi strani je mogoče verjetnost, da so biometrični in genetski podatki obdolženca nujno potrebni v okviru drugih postopkov, kot je ta, v okviru katerega je bila vložena ta obdolžitev, ugotoviti le glede na vse upoštevne elemente, kot so zlasti narava in teža domnevnega kaznivega dejanja, za katero je bila ta oseba obdolžena, posebne okoliščine tega kaznivega dejanja, morebitna povezava navedenega kaznivega dejanja z drugimi postopki v teku, predkaznovanost ali individualni profil zadevne osebe.
- 133 V teh okoliščinah mora predložitveno sodišče preveriti, ali je mogoče – da bi se zagotovila učinkovitost člena 10 Direktive 2016/680 – nacionalno zakonodajo, ki določa to prisilno izvedbo, razlagati v skladu s pravom Unije. Natančneje, predložitveno sodišče mora preveriti, ali nacionalno pravo omogoča presojo „nujne potrebe“, da se zbirajo biometrični podatki in genetski podatki posameznika, na katerega se podatki nanašajo, zaradi njihovega vpisa v evidenco. V zvezi s tem bi bilo treba zlasti preveriti, ali lahko narava in teža kaznivega dejanja, za katero je osumljen posameznik, na katerega se podatki nanašajo, v kazenskem postopku v glavni stvari, oziroma ali lahko drugi upoštevni elementi, kot so tisti iz točke 132 te sodbe, pomenijo okoliščine, na podlagi

katerih se lahko dokaže taka „nujna potreba“. Poleg tega bi se bilo treba prepričati, da zbiranje podatkov o osebnem stanju, ki je prav tako določeno v okviru vpisa v policijsko evidenco, kot je bolgarska vlada potrdila v okviru pisnega odgovora na vprašanje, ki ga je postavilo Sodišče, samo po sebi ne omogoča uresničitve zastavljenih ciljev.

- 134 Če nacionalno pravo ne zagotavlja takega nadzora nad zbiranjem biometričnih in genetskih podatkov, mora predložitveno sodišče zagotoviti polni učinek navedenega člena 10 tako, da zavrne predlog policijskih organov za izdajo dovoljenja za prisilno izvedbo tega zbiranja.
- 135 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba člen 10 Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa sistematično zbiranje biometričnih in genetskih podatkov vsake osebe, ki je bila obdolžena naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, zaradi njihovega vpisa v evidenco, ne da bi moral pristojni organ ugotoviti in dokazati, prvič, da je takšno zbiranje podatkov nujno potrebno za doseg določenih ciljev, in drugič, da teh ciljev ni mogoče doseči z ukrepi, ki pomenijo manjši poseg v pravice in svoboščine zadevne osebe.

Stroški

- 136 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

- 1. Člen 10(a) Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo zaradi preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ v povezavi s členom 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah**

je treba razlagati tako, da

pravo države članice v smislu člena 10(a) te direktive policijskim organom dovoljuje obdelavo biometričnih in genetskih podatkov zaradi njihovih preiskovalnih dejavnosti za boj proti kriminalu in vzdrževanje javnega reda, če pravo te države članice vsebuje dovolj jasno in natančno pravno podlago za dovolitev navedene obdelave. Dejstvo, da se nacionalni zakonodajni akt, ki vsebuje tako pravno podlago, poleg tega sklicuje na Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov), in ne na Direktivo 2016/680, samo po sebi ne more biti razlog za dvom o obstoju takšnega dovoljenja, če iz razlage vseh določb, ki se uporabljajo v nacionalnem pravu, dovolj jasno, natančno in nedvoumno izhaja, da zadevna obdelava biometričnih in genetskih podatkov spada na področje uporabe te direktive, in ne te uredbe.

- 2. Člen 6(a) Direktive 2016/680 ter člena 47 in 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah**

je treba razlagati tako, da

ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki določa, da mora pristojno kazensko sodišče, če oseba, obdolžena naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, zavrne sodelovanje pri zbiranju biometričnih in genetskih podatkov, ki se nanašajo nanjo, zaradi njihovega vpisa v evidenco, dovoliti prisilno izvedbo tega zbiranja, ne da bi bilo pristojno za presojo, ali obstaja utemeljen sum, da je zadevna oseba storila očitano kaznivo dejanje, če nacionalno pravo naknadno zagotavlja učinkovit sodni nadzor nad pogoji te obdolžitve, iz katere izhaja dovoljenje za navedeno zbiranje.

3. Člen 10 Direktive 2016/680 v povezavi s členom 4(1), od (a) do (c), ter členom 8(1) in (2) te direktive

je treba razlagati tako, da

nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa sistematično zbiranje biometričnih in genetskih podatkov vsake osebe, ki je bila obdolžena naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, zaradi njihovega vpisa v evidenco, ne da bi moral pristojni organ ugotoviti in dokazati, prvič, da je takšno zbiranje podatkov nujno potrebno za doseg določenih ciljev, in drugič, da teh ciljev ni mogoče doseči z ukrepi, ki pomenijo manjši poseg v pravice in svoboščine zadevne osebe.

Podpisi